

KENT-ÜNİVERSİTE ETKİLEŞİMİNE ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN PENCERESİNDEN BAKMAK: TOKAT GAZİOSMANPAŞA ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ

Yavuz ACUNGİL^{1*+}

¹Dr. Öğr. Üyesi, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Kamu Yönetimi

yavuz.acungil@gop.edu.tr

⁺ORCID: 0000-0003-0794-0225

Öz- Bu çalışma kent-üniversite etkileşiminin önemli aktörlerinden biri olan üniversite öğrencilerinin öğrenim gördükleri kent ve yöre paydaşları algısını ortaya koymayı amaçlamaktadır. Çalışmada bu kapsamda Tokat kent merkezinde öğrenim gören 956 öğrenciye anket çalışması uygulanmıştır. Öğrencilerin öğrenim gördükleri kente yönelik izlenimleri, yöre halkı, yöre esnafı, ev sahipleri, komşuları ile ilgili genel algılarını tespit etmek amacıyla analizler yapılmıştır. Araştırmanın bulgularına göre üniversite öğrencilerinde yöre ve yöre halkı algısı, ulaşım algısı, ev sahibi ve komşulara ilişkin izlenimlerinde olumsuzluğun hâkim olduğu, öğrencilerle ilgili konularda yöredeki paydaşlarının yardımcı olma konusunda istekli olmadığı görüşünde oldukları görülmektedir. Sosyo-kültürel imkanlar bakımından yeterli olarak görmedikleri bu kentte yaşamaktan memnun olma düzeyinin de yüksek olmadığı görülmüştür. Çalışmada yöre ve yöre halkı algısı, ulaşım algısı, ev sahibi ve komşu algılarının değişkenlere göre de farklılıklar gösterdiği tespit edilmiştir. Araştırmanın sonuç kısmında kent-üniversite etkileşiminde üniversite öğrencileri tarafından sorunlu olarak tanımlanan konularla ve beklentilerle ilgili çözüm önerileri ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler- Kent, Üniversite, Öğrenci, Yöre Halkı, Algı.

LOOKING AT THE CITY-UNIVERSITY INTERACTION WITH THE EYE OF THE UNIVERSITY STUDENTS: THE CASE OF TOKAT GAZİOSMANPAŞA UNIVERSITY

Abstract – This study aims to reveal the perceptions of university students, who are one of the important actors of city-university interaction, of the community of the city and the region where they study. In this context, a survey study was applied to 956 students studying in Tokat city center. Analyzes were carried out in order to determine students' feelings of the city that they receive education in, their general senses about local people, local tradesmen, house owners, and their neighbors. According to the findings of the study, negativity is predominant in university students' senses of the region and local people, transportation and the host and neighbors. It is observed that university students are of the opinion that local stakeholders are not willing to help with student-related issues. In the study, it was determined that the perception of the region and the local people, the perception of transportation, the perception of the home owner and the neighbor differ according to the variables. As a result of the research, suggestions were offered for the matters and expectations identified as problematic by university students in the city-university interaction.

Keywords – City, University, Student, Community, Sense.

GİRİŞ

Üniversiteler, toplumun geleceği için bireyler yetiştiren eğitim-öğretim kuruluşlarıdır. Bu kuruluşların etkileri sadece yetiştirdikleri öğrenciler ile sınırlı değildir. Üniversiteler buldukları kent merkezlerini etkiledikleri gibi kentin hinterlandını hatta çevre kentleri bile gerek ekonomik, gerek sosyal gerekse kültürel bakımdan birçok konuda etkileyebilmektedir. Bünyesinde barındırdığı öğrenci, idari ve akademik personeli ile büyük boyutlara ulaşan bu kuruluşlar kentleri de birçok bakımdan şekillendirmektedir. Başta nüfus üzerinde gözlemlenebilen değişimler istihdam, ticaret, kamu hizmet artışı ve ekonomik gelişme şeklinde kendini göstermektedir. Üniversite kurulmadan önce kapalı bir yapı gösteren birçok kentin, üniversitenin gelmesi ile birlikte bu yapıları hızla değişmeye ve gelişmeye başlamıştır. Bazı kentlerde bu değişime karşı direnç gelişirken bazı kentler daha kolay uyum sağlamıştır. Ancak üniversitelerin kentle bütünleşmeleri her kente göre farklılık gösterse de eninde sonunda kent ekonomisine getirişi başta olmak üzere sosyal, kültürel ve hatta yönetsel birçok faydası da kabullenilmiştir. Bu çerçevede üniversitelerin kent ile ilişkisinde yöredeki paydaşların ve üniversite öğrencilerinin bakış açıları da önem kazanmaktadır.

Üniversite-kent ilişkisinin genellikle kent halkı tarafından nasıl algılandığı birçok çalışmada incelenmekle birlikte, üniversite öğrencilerinin öğrenim gördükleri yöre hakkındaki algıları çok dikkate alınmamıştır. Üniversite-kent ilişkisinin daha iyi anlaşılabilmesi için bu ilişkinin önemli aktörlerinden olan üniversite öğrencilerinin algılarının ortaya çıkarılması önem arz etmektedir.

Bu çerçevede bu çalışmada üniversite öğrencilerinin öğrenim gördükleri Tokat kentini, yöre halkını, esnafını, ev sahiplerini, komşularını ve ulaşım esnasında muhatap oldukları insanları nasıl algıladıkları ortaya konulmuştur. Elde edilen sonuçlar ile kent-üniversite ilişkisinin daha sağlıklı anlaşılması hususunda katkılar sunulması amaçlanmıştır.

Kent Nedir?

Kent geçmişten günümüze hala tartışılmalı bir kavramdır. Birçok kaynakta tam olarak tanımı bulunmadığı belirtilse de aslında bakış açısına göre şekillenen bir kavram olarak ortaya çıkmaktadır. Bu nedenle aslında birçok tanımı bulunan geniş bir kavram olarak karşımıza çıkmaktadır. Asıl sorun Hatt ve Reiss'in da (2002: 27-28) belirttiği gibi kent olarak tanımlanan yerlerin ortaya çıktıkları dönemlerle ve tarihsel gelişimleri ile ilgili belirsizlikler, hangi düzeylerdeki bileşimlerin kent olarak ifade edilebileceği ve kenti tanımlamada kullanılan işlevlerin kentin meydana gelmesinde asli rol oynayıp oynamadıkları hususu gibi konularda bazı zorluklar barındırmaktadır.

Max Weber, kenti, çevresinde kent halkının organize bir şekilde yaşamını sürdürdüğü belli bir büyüklükte pazar yeri olarak tanımlamıştır (Domingues, 2000: 108). Ancak Weber, ticaretin hâkim olduğu tüm yerleri "kent" olarak tanımlamamış, feodal bir toplumsal yapı ve bir pazarın varlığı olarak iki şekilde kazanılacak "iktisadi çok yönlülük"ün

kentin belirleyici özellikleri arasına katılması gerektiğini belirtmiştir (Weber, 2000: 102-103). Ancak ortaya konan bu tanım tek boyutlu olmasından dolayı eleştirilere maruz kalmış ve kent tanımının çok boyutlu olması gerektiği vurgulanmıştır.

Sencer'in (1979: 4) belirttiği gibi, her bilim dalı veya yaklaşım, farklı göstergeler kullanarak kentin belli bir görünüm veya niteliğini tanımlama ögesi olarak benimsemiştir. Kentin tanımlanmasında öne çıkan bu yaklaşımlar dört kümede toplanmaktadır. Bunlar (Sencer, 1979: 4-8; Keleş, 2016: 110-112); demografik ölçüt, ekonomik ölçüt, toplumbilimsel ölçüt ve yönetsel ölçüttür. Demografik ölçüte göre, kenti öteki yerleşimlerden ayırmak üzere belli bir nüfus büyüklüğüne sahip olması gerekmektedir. Bu ölçütte nüfus sınırının kaç kişi olacağı konusunda değişik saptamalar¹ yapılmıştır. Ekonomik ölçüt ise kentin tanımlanmasında sayısal büyüklüğün tek başına yeterli olamayacağı, nüfusun niteliği ve bileşiminin de hesaba katılması gerektiğini vurgulamaktadır. Yani bu ölçüte göre kent ile kır arasındaki ayrımın temeli nüfus bakımından niceliğe değil, geçimini ticaret ve sanayi gibi tarım dışı üretime dayanmasıdır. Toplumbilimsel ölçüte göre, bir kentin diğer yerleşme biçimlerine ayrılmasında nicelik bir nüfus büyüklüğünün yanı sıra bir topluluk olarak kendine özgü taşıdığı niteliklere dayanması önemlidir. Yönetsel ölçüte göre ise kent, nüfusları ne olursa olsun il ve ilçe merkezi pozisyonunda bulunan yerleşmelerdir.

Bu bağlamda nüfus büyüklüğü, idari statü, nüfusun yapısı, iş bölümü ve uzmanlaşma, örgütlenme biçimi, işlev alanlarındaki farklılaşma, iş gücünün sektörel dağılımı, heterojenlik, fiziksel doku, üretimin yapısı ve benzeri gibi (Dinçer, 1999: 341-342) unsurların tümünü dikkate alan bir tanımlama kent için en uygun tanım olacaktır. Sayılan bütün unsurları barındıran kent tanımı şu şekilde yapılabilmektedir (Bal, 2002: 23); "Kent sanayi, ticaret, hizmet gibi ekonomik etkinliği olan, tarımsal ürünler de dahil olmak üzere her türlü ürünün dağıtıldığı, sınırları belirlenmiş bir alanda yoğunlaşmış nüfusun sosyal bakımdan tabakalaştığı, mesleki rollerin artarak farklılaştığı, dikey ve yatay hareketliliğin yaygın olduğu, çeşitli sosyal grupları barındıran, sivil toplum örgütlerinin etkinliğinin gittikçe arttığı, merkezi ve yerel yönetimi temsil eden yönetsel kurumların bulunduğu, yerel, bölgesel ya da uluslar arası ilişki ağlarına sahip heterojen bir toplumdur."

Kentin sadece tek başına bir anlamının olmayacağını ve çevresi ile ilişkilerinin de önemli olduğunu belirten Kıray'a göre (2007: 28) kent, "tarımsal olmayan üretimin yapıldığı ve daha önemlisi, hem tarımsal, hem de tarım dışı üretimin dağıtımının yapıldığı, kentsel fonksiyonların toplandığı belirli teknolojik gelişme seviyelerine göre büyüklük, heterojenlik ve bütünleşme düzeylerine varmış yerleşme birimleri" olarak

¹ Demografik ölçütte kenti diğer yerleşmelerden ayırmak amacıyla değişik tanımlamalar yapılmıştır. Örneğin, 442 sayılı Köy Kanunu'nun 1. maddesi "Nüfusu iki binden aşağı yuurtlara (köy) ve nüfusu iki bin ile yirmi bin arasında olanlara (kasaba) ve yirmi binden çok nüfusu olanlara (şehir) denir." hükmünü içermektedir. Kalkınma Planları'nda ise genellikle 10.000 nüfus ve üzeri yerlerin kent olarak kabul edildiği (Keleş, 2016: 110) görülmektedir.

tanımlanmış ve saydığı bu fonksiyonların çevrelerindeki diğer yerleşimlerle kurdukları ilişki ve bu ilişkinin değişimi çerçevesinde kentin var olabileceğini belirtmiştir.

Üniversite Kavramı ve Türkiye’de Üniversiteler

Üniversite kavramının kökeni Latince “universitas” kelimesine dayanmaktadır. 12. yüzyılın sonu ve 13. yüzyılın başında henüz eğitim kurumu anlamına kavuşmamış olan “universitas”lar yeni kurulan loncalar ve kasaba belediyeleri için kullanılmaktayken, “studium” kelimesi ilk üniversiteler için kullanılmaktaydı (Rashdall, 1895: 6-7). Bugünkü üniversitelerin temelini oluşturan “studium”lar ise Orta çağda artış göstermiş, Ortaçağ’ın sonunda sayıları 80’i geçmiştir (Ülgen, 2010: 370). 19. yüzyıla gelindiğinde üniversiteler tüm dünyada yaygınlaşmaya başlamıştır. Eski üniversitelerin canlandırıldığı, yeni üniversitelerin hızla yaygınlaştığı bu yüzyılda üniversiteler bilimsel araştırmaların yapıldığı yer olarak öne çıkmıştır. 20. yüzyılda bilimsel ve teknolojik gelişmelerin artış göstermesi, uzmanlık alanlarında artış yaşanması üniversitelerin yeniden yapılanmalarını ve kütüphane ile laboratuvarların üniversiteler ile özdeşleşmesini sağlamıştır (Atılğan, 2008: 452).

Ülkemizde üniversite olgusunun gelişimi incelendiğinde modern anlamda ilk üniversite olgusunun temellerinin Osmanlı Devleti’nde atıldığı görülmektedir (Güven vd. 2018: 249). 1863 yılında kurulan Dârülfünun, süreç içerisinde “Darülfünun-u Osman-i, Darülfünun-u Sultani, Darülfünun-u Şahane ve İstanbul Darülfünunu” adları ile faaliyet göstermiştir (Saklı ve Akbulut, 2017: 34). 1933 yılında Cumhuriyet yönetimi ve ilkeleri ile çeliştiği gerekçesiyle TBMM’nin 31 Mayıs 1933 tarihinde çıkarılan 2252 Sayılı Kanun² ile İstanbul Üniversitesi olarak yeniden teşkilatlanmıştır. 1946 yılında ise üniversitelere genel özerklik ve tüzel kişilik kazandıran 4936 sayılı Üniversiteler Kanunu³ çıkarılmıştır. 1950’li yıllar itibariyle ilk kez Ankara ve İstanbul dışında yeni üniversiteler kurulmaya başlanmıştır. Bu üniversitelerin kurulmasında bölgesel kalkınmayı sağlama, toplumsal değişimle meydana gelen gereksinimleri giderme ve gelişme eğilimi gösteren sanayi sektöründeki kalifiye işgücü gereksinimini karşılama düşüncesi etkili olmuştur (Saklı ve Akbulut, 2017: 35).

Üniversitelerle ilgili sonraki süreçte 1961 Anayasasının 120. maddesi ile “... ancak Devlet eliyle ve kanunla kurulur. Üniversiteler, bilimsel ve idarî özerkliğe sahip kamu tüzel kişileridir.” hükmü getirilmiştir. Böylece üniversiteler anayasa ile ilk kez düzenlenmiştir. Daha sonraki süreçte 1973 yılında Üniversiteler Kanunu yeniden düzenlenmiş, 1981 yılında ise 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanunu ile

üniversitelerle ilgili kanuni düzenlemeler yapılmıştır (Arslan, 2005: 31). Bu süreçte birçok yeni üniversite de kurulmuş ve 1982 yılında sekiz yeni devlet üniversitesinin kurulmasıyla birlikte üniversite sayısı 27 olmuştur (Günay ve Günay, 2011: 2).

1982 Anayasası ile bütün yüksek öğretim kurumları üniversiteler çatısı altında toplanmış ve YÖK’e (Yüksek Öğretim Kurulu) bu kurumların kontrolü verilmiştir (Bilgin vd., 2009: 40). 1982 (8 Üniversite), 1992 (21 Üniversite) ve 2006-2008 (41 Üniversite) dönemleri ülkemizde üniversite sayılarının artış gösterdiği dönemler olarak öne çıkmaktadır (Arap, 2010: 10,14). Özellikle son 20-25 yılda açılan üniversitelerin büyük çoğunluğu, Anadolu’daki orta ölçekli kentlerde bölgeler arası gelişmişlik farkını ortadan kaldırmak, ekonomik gelişmeyi hızlandırmak amacıyla kurulmuştur (Yavuzçehre, 2016: 237). 2019 itibariyle ülkemizde 129’u devlet üniversitesi, 75’i vakıf üniversitesi ve 4’ü Vakıf Meslek Yüksek Okulu olmak üzere toplam 208 üniversite bulunmaktadır. Bu üniversitelerde 2019-2020 yılı itibariyle 3.002.964’ü ön lisans programlarında, 4.538.926’sı lisans programlarında, 297.001’i yüksek lisans programlarında ve 101.242’si doktora programlarında olmak üzere 7.940.133 öğrenci bulunmaktadır. Bu öğrencilerin 7.320.449’u Devlet Üniversitelerinde, 608.123’ü Vakıf Üniversitelerinde, 11.561’i de Vakıf Meslek Yüksek Okulları’nda öğrenim görmektedir (<https://istatistik.yok.gov.tr/>).

Çalışmanın uygulama alanını oluşturan Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi 1992 yılında “Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Hakkındaki 41 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulüne Dair 2809 sayılı Kanun ile 78 ve 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında 03.07.1992 tarih ve 3837 sayılı Kanunun 24’üncü maddesi” gereğince kurulmuştur. İlk kurulduğu yıllarda Fen-Edebiyat Fakültesi, Ziraat Fakültesi (önceden Sivas Cumhuriyet Üniversitesi’ne bağlıydı), Tokat Meslek Yüksekokulu, Niksar Meslek Yüksekokulu, Zile Meslek Yüksekokulu, Sosyal Bilimler Enstitüsü ve Erbaa Fen Bilimleri Enstitüsü’nden oluşmaktaydı. İlerleyen zamanla birlikte hızla büyüyen üniversitede günümüzde 17 Fakülte, 3 Yüksekokul, 16 Meslek Yüksekokulu ve 4 Enstitü⁴ bulunmaktadır. 2019-2020 eğitim ve öğretim dönemi itibariyle toplam 32.456 öğrenci öğrenim görmektedir. Önlisanssta 113, lisansta 115, yüksek lisansta 70 ve doktora 29 programda eğitim öğretim devam etmektedir (www.gop.edu.tr).

Kent-Üniversite Etkileşimi

Üniversite denildiğinde akla ilk olarak lise sonrası eğitim-öğretim faaliyetinde bulunan ve mesleki kuruluşlara kalifiye bireyler yetiştiren kurumlar gelmektedir. Ancak üniversite sadece mesleki kuruluşlara kalifiye bireyler yetiştiren bir kurum mudur? Her ne kadar temel görevi eğitim-öğretim faaliyeti gerçekleştirmek ve araştırma yapmak (Atılğan, 2008: 451) olsa da buldukları kentlere, hinterlandlarına ve

² Kanunun 1. maddesinde “İstanbul darülfünunu ve ona bağlı bütün müesseseler kadro ve teşkilatlar ile beraber 31 Temmuz 1933 tarihinden itibaren mülğadır.”, 2. maddesi “Maarif Vekilliği 1 Ağustos 1933 tarihinden itibaren İstanbul’da (İstanbul Üniversitesi) adı ile yeni bir müessese kurmağa memurdur. Maarif Vekâleti bu Üniversitenin teşkilâtına ait kanun lâyihasını en geç 1 Nisan 1934 tarihine kadar Büyük Millet Meclisine teydi eyler.” hükümlerini getirmiştir.

³ Kanunun 1. maddesinde “Üniversiteler fakültelerden, enstitü, okul ve bilimsel kurumlardan oluşmuş özerkliği ve tüzelkişiliği olan yüksek bilim, araştırma ve öğretim birlikleridir Her üniversitenin genel özerkliği ve tüzel kişiliği içinde, o üniversiteyi oluşturan fakülteler de, bu kanun hükümlerine göre bilim ve yönetim özerkliğine ve tüzel kişiliğe sahiptirler” hükmünü getirmiştir.

⁴ 2020 yılında üniversite bünyesindeki dört enstitü “Lisansüstü Eğitim Enstitüsü” ismi altında birleştirilmiştir.

bölgelerine ekonomik, toplumsal ve kültürel anlamda büyük katkılar da sunmaktadırlar. Bu etkileri sadece ekonomik boyutlu olarak düşünmek hata olacaktır. Bir üniversitenin faaliyetleri, çok geniş alan kaplaması, geniş istihdam alanlarına sahip olması, büyük bütçeleri kontrol etmesi ile karmaşık bir yapıya bürünmelerinden dolayı onun misyonunun çok daha fazla ötesine geçmiştir (Felsenstein'dan Aktaran Işık, 2008: 161). Ekonomik etkilerinin yanı sıra demografik, mekânsal yapılanma, toplumsal gelişim, sosyo-kültürel yapı (Çolak ve Acungil, 2020: 107) üzerinde olmak üzere birçok etkisi bulunmaktadır.

Demografik etkilerine bakıldığında üniversitelerin kurulduktan sonraki süreçte mekânsal olarak hızla büyümeleri, öğrenci ve personel sayısının hızla artış göstermeleri kuruldukları kentlerde birçok değişime yol açmıştır. Kente gelen göç miktarında, kentin nüfus miktarında ve yaş ortalamalarında çok çarpıcı değişimler gözlemlenmiştir (Işık, 2008: 162). Kısa sürede kente gelen binlerce öğrenci, kentlerin nüfus artış hızı ve net göç oranlarını yükseltmektedir (Yavuzçehre, 2016: 238). Üniversite ile birlikte kente gelen büyük miktarlardaki genç nüfus kitlesi kentin alışlagelmiş tüketim kalıplarının değişmesini, kentte birçok yeni ekonomik faaliyetin gelişmesini ve yeni iş kollarının gelişmesini sağlamaktadır. Bu etkiler ise küçük ve orta büyüklükteki kentlerin hızlı bir büyüme ve değişme sürecine girmesi ile sonuçlanmaktadır (Işık, 2008: 162).

İçinde bulunduğumuz çağda üniversitelerin ekonomik işlevleri bakımından kapsayıcı bir süreç yaşamaktadır. Üniversitelerin ekonomik bakımdan bölgeler arası gelişmişlik farkını azaltacağına yönelik görüşler ortaya konmaktadır. Az gelişmiş bölgelerde üniversite kurulması ile düşük gelirli grupların eğitim ve kültür seviyelerinde yükselişe yol açacağı dile getirilmektedir (Arap, 2010: 11). Ülkemizde de üniversiteler son dönemlerde bölgesel ve yerel kalkınma aracı olarak görülmüş ve benimsenmiştir. VII. Milli Eğitim Şura'sında da vurgulandığı gibi; *"DPT ile işbirliği yapılarak bölge planlama esaslarına göre başta üniversite olmak üzere, sağlık, sosyal, ekonomik ve kültürel tesis ve imkânlarıyla, dikkatle seçilecek yerlerde yeni cazibe merkezleri yoluna gidilirse, hem mevcut aydınlardan gereği kadar faydalanmak, hem de yeni aydın ve teknisyen toplulukları yaratmak mümkün olur"* ifadesi ile bu düşünce gerçekleştirilmiştir. Yerel ekonomiye oluşturduğu istihdam ile doğrudan katkı sunarken, üniversitenin, öğrencilerin ve çalışanların yerel ekonomiyi meydana getiren unsurlardan mal ve hizmet isteminde bulunmaları da dolaylı katkı sunmaktadır (Acer ve Güçlü, 2017: 30; Arap, 2010: 11). Atik'e göre (1999: 99-101), üniversitelerin kuruldukları kentlere katkıları direk, dolaylı ve uyarılmış olmak üzere üç grup altında toplanmaktadır. Direk katkısı, üniversite bünyesinde çalışan personele ödenen maaşlar yerel ekonomiyi direk olarak etkilemektedir. Dolaylı katkısı ise, emek dışındaki faktör sahipleri ile üniversite arasındaki ticari ilişkiler sonucu ortaya çıkan gelir ve istihdam artışıdır. Bu dolaylı katkının bir kısmı öğrencilerin kentteki bazı hizmetlere yaptıkları harcamalardan kaynaklanmaktadır. Uyarılmış katkılar ise, direk ve dolaylı katkılara bağlı olarak meydana gelen

istihdam ve gelir artışı anlamına gelmektedir. Yani üniversitenin sağlamış olduğu direk ve dolaylı istihdam sonucunda bir gelir elde eden bireyler, bu geliri kentte yerel olarak üretilen mal ve hizmetlerde kullanacaklardır.

Üniversiteler kuruldukları kentlere ekonomik bakımdan katkılar sağlarken aynı zamanda sosyo-kültürel anlamda da birçok katkıda bulunmaktadır. Öncelikle üniversiteler buldukları kentlerdeki yöre halkına eğitim ve öğretim hizmeti sunmaktadır. İkinci olarak üniversite bünyesinde kurulan kütüphane, spor tesisleri, sosyal donatılar gibi bazı hizmetlerden yöre halkı da faydalanabilmektedir. Üçüncü olarak, üniversite ile yöre sanayisi arasında gelişen işbirliğinin yanı sıra danışmanlık görevlerini de yerine getirebilmektedir. Son olarak ise üniversitedeki akademik personel yöre halkı ile yürüttükleri sivil işlerde etkin olabilmektedirler (Shils'den aktaran Gültekin vd., 2008: 266). Üniversiteler yöre halkı ile ortak paydalarda bir araya gelerek yerele ait kültürlerin sentezinin sağlanmasına yönelik etkinlikler ile katkı sunabilmektedir. Ayrıca üniversitede öğrenim gördükleri süreç içerisinde eğitim düzeyleri artış gösteren öğrencilerin, kentte sosyal ve kültürel düzeyde bulunmasını istedikleri yapıların kentteki girişimciler tarafından yapılması da kaçınılmazdır. Tiyatro, sinema, internet kafeler, oyun mekânları ve benzeri gibi etkinliklerin sınırlı olduğu kentler öğrenciler için cazip yerler olmayacaktır (Çatalbaş, 2007: 94). Öğrenimlerini tamamlayarak mezun olan öğrenciler de mezuniyet sonrasında üniversite hakkındaki olumsuz izlenimlerini kente gelme potansiyeli olan gençlere aktaracaklardır. Öğrencilerin kente gelme noktasında olumsuz etkisi görülen bu durumu düzeltmek amacıyla sosyal ve kültürel alanlara yönelik yatırımlar artırılacaktır.

Üniversitelerin kuruluş gelişmesinin kente yönelik bir diğer etkisi de mekânsal düzlemde dir. Üniversitenin büyümesi kentteki ekonomik ve demografik faaliyetlerin de artmasına sebep olabilmektedir (Gültekin vd., 2008: 268). Yaşanan bu gelişmeler ise kentin mekânsal düzlemde yayılmasına yani daha geniş alanlara yayılmasına yol açacaktır. Altyapılara, konuta, sosyo-kültürel mekânlara ve benzeri birçok mekâna yönelik artan talepler yeni mekânların kullanılmasını da tetikleyecek ve kentin hızla geniş bir alana yayılmasına yol açacaktır.

Araştırmanın Amacı ve Hipotezleri

Üniversite gençliği, ülkenin geleceği için yatırım yapılması gereken en önemli kitleyi oluşturmaktadır. Gelecekte ülkenin şekillenmesinde aktif rol alacak ve ülkelerin, bölgelerin ve kentlerin gelişmesinde aktif rol alacaklardır. Bu nedenle bu gençlerin öğrenim gördükleri kentlere yönelik algıları da önem kazanmaktadır. Genellikle bu kitlenin öğrenim gördükleri yöreye ve yöre paydaşlarına yönelik algıları yok sayılmaktadır. Kente bıraktıkları ekonomik değer kapsamında önem verilen üniversite öğrencilerinin karşılaşıcağı muhtemel sorunların önüne geçilmesinin sağlanması ile daha nitelikli bireyler yetişmesine imkân sağlanacaktır (Özgüner ve Özdemir, 2016: 3016).

Üniversitelerde öğrenim gören aktif genç nüfusun yaşadıkları yöreye ve yöre paydaşlarına ilişkin algısı o kentin gelişmesinde önemli etkenlerdendir. Kentin ekonomik, sosyal ve kültürel anlamda gelişmesini etkileyen bu kesimin görüşleri doğrultusunda yapılacak yeni düzenlemelerle kentin çevresine ve bölgelere açılmasını kolaylaştıracaktır. Bu nedenle üniversite öğrencilerinin yörede ve yöre paydaşlarında gördükleri noksanlıkları tespit etmek kentin gelişmesinde de önem arz edecektir.

Bu nedenle bu çalışma üniversite öğrencilerinin öğrenim gördükleri kentleri nasıl algıladıkları sorusundan hareket edilerek Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi kent merkezinde yer alan önlisans ve lisans öğrencilerin yöre paydaşlarını nasıl algıladıklarını öğrenmeyi amaçlamaktadır. Bu amaçla, öğrencilerin algılarını belirlerken cinsiyet, sınıf, ailenin gelir düzeyi, öğrencilerin eline geçen aylık miktar, üniversitedeki ikamet durumları gibi birçok değişkenin etkisine cevap aranmıştır.

Bu araştırmanın genel varsayımı, bu çalışmadan önce yapılan çalışmalar göz önüne alındığında, üniversite öğrencilerinin öğrenim gördükleri yöre ve yöre paydaşları algısının olumsuz olacağıdır.

Araştırmanın diğer varsayımları ise şu şekildedir:

Öğrencilerin kent izlenimi, yöre halkı algısı, yöre halkı ve esnaf algısı, kültürel ve sosyal yapı algısı, ulaşım algısı, ev sahibi ve komşu algısı;

1. Cinsiyete göre farklılık göstermektedir.
2. Sınıfa göre farklılık göstermektedir.
3. Ailenin gelirine farklılık göstermektedir.
4. Öğrencinin eline geçen toplam miktara göre farklılık göstermektedir.

Literatürde yöre halkının üniversite öğrenci algısına yönelik birçok çalışma bulunmakla birlikte üniversite öğrencilerinin yöre paydaşları algısını ölçmeye yönelik sınırlı çalışma bulunmaktadır. Akçakanat, Çarıkçı ve Dulupçu'nun (2011) Süleyman Demirel Üniversitesi öğrencilerinin Isparta'daki yaşam kalitesi ve Isparta yöre halkına yönelik tutumlarını ölçme amacıyla yaptıkları çalışmada yıllar itibarıyla öğrencilerin memnuniyet düzeylerinde meydana gelen değişimleri ölçmeyi amaçlamıştır. 2005, 2007 ve 2009 yılları içinde anketi üç defa 3.591 öğrenciye uygulamışlardır. Çalışmanın sonucunda Isparta merkezde okuyan üniversite öğrencilerinin yaşam kalitesi anlamında tatmin düzeyinin zayıf olduğu tespit edilmiştir. Aynı şekilde yöre halkı, esnafı ve ev sahipleri hakkındaki tutumlarının da olumsuz olduğu gözlenmiştir.

Saatçi ve Güdü Demirbulat'ın (2015) Uludağ Üniversitesi Harmancık Meslek Yüksekokulu'nda yaptıkları çalışmada da öğrencilerin öğrenim gördükleri yöredeki ulaşım, giyim, sosyal yaşam, beslenme imkanlarının analizini yaparak yöre halkına, esnafa ve ev sahiplerine yönelik bakış algısını ortaya koymayı amaçlamıştır. Meslek Yüksekokulunda öğrenim

gören 329 öğrenciye yönelik anket çalışması yapılmıştır. Araştırma sonucunda öğrencilerin büyük çoğunluğunun Harmancık'ı güzel bulmamakla birlikte yöre halkının, esnafın ve ev sahiplerinin kendilerine yönelik tutumlarını olumlu buldukları belirtilmiştir.

Özgüner ve Özdemir'in (2016) Adıyaman Üniversitesi Besni Yüksekokulu öğrencilerine yönelik yaptıkları çalışmada öğrencilerin yöreye, beslenme ve giyim ürünlerine, sosyal yaşama, ev sahiplerinin tutumlarına ve ulaşım imkanlarına yönelik algılarının tespit edilmesi amaçlanmıştır. Çalışma kapsamında 347 öğrenciye anket uygulanmıştır. Çalışma sonucunda öğrencilerin gerek kent yaşam kalitesinde gerekse de yöre halkının kendilerine yönelik tutumları noktasında bir memnuniyetsizliğin olduğu görülmüştür. Sosyal yaşantının sınırlı görüldüğü Besni'de öğrencilerin sunulan imkanlardan da memnun olmadığı görülmüştür. Ayrıca ev sahiplerinin tutumları konusunda da bir memnuniyetsizlik ortaya çıkmıştır.

Araştırmanın Örnekleme, Veri Toplama Araçları ve Yöntemi

Araştırmanın çalışma alanını, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi kent merkezinde yer alan fakülte ve yüksekokul öğrencileri oluşturmuştur. Çalışmada veri toplama tekniği olarak anket kullanılmıştır. Merkez kampüste öğrenim gören öğrenci sayısı 2019-2020 dönemi itibarıyla 10.137'si ön lisans, 18.437'si lisans ve 2.377'si lisansüstü olmak üzere 30.951 öğrenci bulunmaktadır. Araştırma, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi kent merkezinde öğrenim gören ön lisans ve lisans öğrencilerine yönelik düzenlendiği için araştırmaya konu olan öğrenci sayısı 18.417'dir. Araştırma, Tokat dışından üniversiteye öğrenim görmeye gelen öğrencilerin algısını ölçmeyi hedeflediği için Tokatlı öğrenciler araştırma dışında bırakılmıştır. Tablo 1'de 2019-2020 dönemi itibarıyla fakültelere göre öğrenci sayıları verilmiştir (bkz. Tablo 1):

Tablo 1: 2019-2020 Öğretim Döneminde Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Merkez Kampüsünde Öğrenim Gören Öğrenci Sayısı⁵

Fakülte	Normal Öğretim			İkinci Öğretim			Toplam		
	Erkek	Kız	Toplam	Erkek	Kız	Toplam	Erkek	Kız	Toplam
Fen-Edebiyat Fak.	957	1296	2253	534	480	1014	1491	1776	3267
Ziraat Fak.	486	201	687	-	-	-	486	201	687
İ.L.B.F.	1093	986	2079	568	408	976	1661	1394	3055
Eğitim Fak.	726	1622	2348	7	1	8	733	1623	2356
Müh. ve Doğa Bil.	1367	461	1828	-	-	-	1367	461	1828
İslami Bilimler Fak.	393	512	905	363	364	727	756	876	1632
BESYO	364	166	530	188	76	264	552	242	794
Konservatuar	31	28	59	-	-	-	31	28	59
Tokat Sos. Bil MYO	482	441	923	115	62	177	597	503	1100
Tokat Tek. Bil MYO	894	177	1071	342	55	397	1236	232	1468
Sağlık Bilimleri Fak.	206	809	1015	-	-	-	206	809	1015
Diş Hekimliği Fak.	181	231	412	-	-	-	181	231	412
Tıp Fak. Genel Toplam	303	441	744	-	-	-	9600	8817	18417

⁵ Tokat Sağlık Bilimleri Meslek Yüksekokulu anketin yapıldığı dönemlerde yeni öğrenci aldığı için araştırmaya dahil edilmemiştir.

Örnekleme büyüklüğünün belirlenmesinde araştırmacılar tarafından genellikle kabul edilen %5'lik belirlilik düzeyine göre 18.417 öğrenci sayısının olduğu bir evrene 377-379 arası anket sayısı yeterli iken, tabakalı örnekleme tekniğine göre fakülte, yüksekokul ve meslek yüksekokulların toplam öğrenci sayısı içindeki yüzdeleri ile orantılı olacak şekilde bir örnekleme oluşturulmaya çalışılmıştır (Bkz. Tablo 2):

Tablo 2: Evreni Temsil Etmesi Planlanan Örnekleme Sayısı Tablosu

Fakülte	Öğrenci Sayısı	Toplam İçindeki Yüzdeleri	Yapılması Düşünülen Anket Sayısı
Fen-Edebiyat Fak.	3267	17,73	178
Ziraat Fak.	687	3,73	37
İ.İ.B.F.	3055	16,58	166
Eğitim Fak.	2356	12,79	128
Müh. ve Doğa Bil.	1828	9,92	99
İlahiyat Fak.	1632	8,86	89
BESYO	794	4,31	43
Konservatuvar	59	0,32	3
Tokat Sos. Bil MYO	1100	5,97	60
Tokat Tek. Bil MYO	1468	7,97	80
Sağlık Bilimleri	1015	5,51	55
Dış Hekimliği Fak.	412	2,23	22
Tıp Fak.	744	4,03	40
Genel Toplam	18.417	100,00	1000

Buna göre Tablo'2 de görüldüğü gibi toplam 1000 anket yapılması öngörülmüş ve bu sayıda anket uygulanmıştır. Ancak yapılan anketlerde geri dönüşte sıkıntı oluşturan ve yanlış/eksik kodlamaların yapıldığı anketler çıkarıldıktan sonra kalan 956 anket analize dâhil edilmiştir. Koordinasyondan kaynaklanan bazı sıkıntılardan ötürü bazı fakültelere düşünenden az anket uygulanmış, üç fakültede ise fazla anket uygulanmıştır (Bkz. Tablo 3).

Tablo 3: Uygulanan Anket Sayısı

Fakülte	Yapılması Planlanan Anket Sayısı	Yapılan Anket Sayısı	Toplam İçindeki Yüzdeleri
Fen-Edebiyat Fak.	178	138	14,43
Ziraat Fak.	37	32	3,34
İ.İ.B.F.	166	183	19,14
Eğitim Fak.	128	118	12,34
Müh. ve Doğa Bil.	99	91	9,51
İlahiyat Fak.	89	94	9,84
BESYO	43	39	4,08
Konservatuvar	3	3	0,31
Tokat Sos. Bil MYO	60	78	8,16
Tokat Tek. Bil MYO	80	77	8,06
Sağlık Bilimleri	55	49	5,13
Dış Hekimliği Fak.	22	18	1,89
Tıp Fak.	40	36	3,77
Genel Toplam	1000	956	100,00

Anket formu hazırlanırken bu konu ile ilgili önceden yapılmış Saatçi ve Demirbulat (2015) ve Özgüner ve Özdemir (2016)'in çalışmalarında faydalanılmıştır. Yöre ve yöre halkını tanımlamak için kullanılan ifadelerde bu iki çalışmadan faydalanılırken, sosyal yaşantı, ulaşım, ev sahiplerine yönelik algı ifadelerinde Özgüner ve Özdemir (2016)'in çalışmasından faydalanılmıştır. Yöre ve yöre halkını tanımlamak için kullanılan ifadelerde bu iki çalışmada

yer verilen ifadelerden faydalanılmakla birlikte ayrıca yeni ifadeler de eklenmiştir.

Ankete verilen cevaplar kodlanmış ve SPSS 20 paket programında analiz edilmiştir. Anketin likert ölçek ile hazırlanan ifadelerine güvenilirlik analizi uygulanmıştır. Araştırmanın 5'li likertten oluşan sosyal yaşantı, ulaşım, ev sahiplerine yönelik 25 ifadenin Cronbach Alpha katsayısı %83,6 olarak bulunmuştur. Cronbach Alpha değeri 0 ile 1 arası değerler olması ve kabul edilebilir bir değer en az 0.7 olması arzulanmaktadır (Altunışık vd., 2010: s. 124). Buna göre, bulunan Cronbach Alpha değerleri 5'li likert ile hazırlanan ifadelerin yüksek derecede güvenilir olduğunu göstermektedir.

Bulgular

Bu başlık altında, araştırmaya konu olan Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi öğrencilerin anket sorularına verdikleri yanıtların frekans ve yüzde analizine ve karşılaştırmalı analizlerine yer verilmiştir.

Tablo 4: Demografik Bilgiler 1

Cinsiyet	Frekans	Yüzde	Sınıf	Frekans	Yüzde	
						Kadın
Erkek	490	51,3	1. Sınıf	178	18,6	
Toplam	956	100,0	2. Sınıf	266	27,8	
Yaş	17-19	117	12,2	3. Sınıf	305	31,9
	20-22	646	67,6	4. Sınıf	182	19,0
	23-25	177	18,5	5 ve üzeri	18	1,9
	26+	16	1,7	Toplam	956	100,0
	Toplam	956	100,0	İşçi	147	15,4
Anne Meslek	İşçi	48	5,0	Memur	197	20,6
	Memur	81	8,5	Emekli	203	21,2
	Emekli	53	5,5	Esnaf	114	11,9
	Esnaf	33	3,5	Serbest Meslek	152	15,9
	Serbest Meslek	46	4,8	Çiftçi	101	10,6
	Çiftçi	28	2,6	İşsiz	38	4,0
	Ev Hanımı	664	69,5	Diğer	4	0,4
	Diğer	3	0,3	Toplam	956	100,0
	Toplam	956	100,0	Devlet Yurdu	498	52,2
	Üniversite den Önceki İkamet Yeri	Köy	135	14,1	Özel Yurt	141
Kasaba		39	4,1	Öğrenci Evi	229	24
İlçe		306	32,0	Misafirhane	10	1,0
İl Merkezi		266	27,8	Aile Yarı	70	7,3
İlçe		210	22,0	Akraba Yarı	8	0,8
Büyükşehir		210	22,0	Toplam	956	100,0
Toplam		956	100,0	Üniversite den Önceki İkamet Yeri		

Tablo 4'e göre ankete katılım gösteren öğrencilerin %48,7'si kadın öğrencilerden, %51,3'ü erkek öğrencilerden oluşmaktadır. Bu öğrencilerin yaşlarına bakıldığında %12,2'si 17-19 yaş arası, %67,6'sı 20-22 yaş arası, %18,5'i 23-25 yaş arası ve %1,7'si ise 26 yaş ve üzeri bir dağılım göstermektedir. Katılımcıların sınıf dağılımlarına bakıldığında ise %18,6'sı 1. sınıf, %27,8'i 2. sınıf, %31,9'u 3. sınıf ve %19'u 4. sınıf öğrencisidir. Katılımcıların annelerin %69,5'inin ev hanımı olduğu görülmektedir. %8,5'i memur, %5,5'i, emekli ve %5'inin de işçi olduğu görülmektedir. Baba mesleklerinin ise dengeli bir dağılım gösterdiği söylenebilmektedir. %21,2'si emekli, %20,6'sı memur, %15,9'u serbest meslek ve %15,4'ünün de işçi olarak çalıştığı görülmektedir. Katılımcıların %4'ü babasının işsiz olduğunu belirtmiştir. Üniversite öğrenimine başlamadan önce katılımcıların %32'si ilçede, %27,8'i il merkezinde, %22'si büyükşehirde, %14,1'i de köyde ikamet ettiklerini belirtmişlerdir. Üniversite öğrenimine başladıktan sonra ise katılımcıların %52,2'si devlet yurdu, %24'ü öğrenci evi ve %7,3'ü de aile yanında ikamet etmektedirler.

Tablo 5: Demografik Bilgiler 2

Ailenin Toplam Geliri	Frekans		Yüzde		Aylık Elimize Geçen Gelir	Frekans		Yüzde	
	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde		Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde
1000 TL'den az	47	4,9	500 TL'den az	204	21,3				
1001 TL-2000 TL arası	198	20,7	501 TL-750 TL arası	408	42,7				
2001 TL-3000 TL arası	295	30,9	751-1000 TL arası	146	15,3				
3001 TL-4000 TL arası	181	18,9	1001 TL-1250 TL arası	95	9,9				
4001 TL-5000 TL arası	125	13,1	1251 TL-1500 TL arası	36	3,8				
5001 TL ve üzeri	110	11,5	1501 TL-2000 TL arası	37	3,9				
Toplam	956	100,0	2001 TL ve üzeri	30	3,1				
150 TL'den az	330	34,5	Toplam	956	100,0				
151 TL-300 TL arası	451	47,2	250 TL'den az	305	31,9				
301 TL-450 TL arası	115	12,0	251 TL-500 TL arası	473	49,5				
			501 TL-750 TL arası	113	11,8				
			751 TL-1000 TL arası	6	0,6				
			1001 TL ve üzeri	59	6,2				
			Toplam	956	100,0				

Tablo 5'te ankete katılım gösteren öğrencilerin mali durumlarına bakılmıştır. Katılımcıların %30,9'u 2001-3000 TL arası, %20,7'si 1001-2000 TL arası, %18,9'u 3001-4000 TL arası, %13,1'i 4001-5000 TL arası ailesinin aylık gelire sahip olduğunu ifade etmiştir. Bu verilere göre katılımcıların aile gelirlerinin yüksek olmadığı görülmektedir. Katılımcıların aylık eline geçen gelire bakıldığında %42,7'sinin 501-750 TL arası, %21,3'ü 500 TL'den az, %15,3'ü 751-1000 TL arası ve %9,9'u 1001-1250 TL arasındadır. Katılımcıların neredeyse üçte ikisinin aylık eline geçen tutarın 750 TL'nin altında olduğu görülmektedir. Katılımcıların aylık yemeğe ayırdıkları miktarın %47,2'sinde 151-300 TL arasında, %34,5'inde 150 TL'nin aşağısında, %12'sinde 301-450 TL arasında ve %2,7'sinde 601-750 TL arasında olduğu gözlenmektedir. Katılımcıların büyük çoğunluğunun yemek harcamalarına 300 TL'den daha az harcama yaptıkları görülmekle birlikte bu sonucun öğrencinin eline geçen aylık gelir ile tutarlı olduğu gözlenmiştir. Yemeğe ayrılan aylık miktarda olduğu gibi katılımcıların barınmaya ayırdıkları aylık miktar da düşük düzeydedir. Katılımcıların %49,5'i 251-500 TL arası, %31,9'u 250 TL'den az ve %11,8'i 501-750 TL arası miktarı barınmaya ayırmaktadır. Tablonun gösterdiği gibi Tokat'ta öğrenim gören öğrencilerin orta ve düşük gelirli ailelerden geldikleri gözlemlenebilmektedir.

Katılımcıların memleketleri incelendiğinde %10,1'i Samsun, %8,3'ü Sivas, %5,2'si Amasya, %4,2'si Ordu gibi Tokat'ın çevresindeki illerdendir. Katılımcıların %5,6'sı Ankara ve %4,7'si Kayseri'den gelmektedir.

Tablo 6: Tokat Kenti Hakkındaki Genel İzlenimlere İlişkin Bulgular

İfadeler	Her zaman		Sık Sık		Ara Sıra		Nadiren		Hiçbir Zaman		Toplam	
	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde
Ucuz	32	3,3	48	5,0	232	24,3	364	38,1	280	29,3	956	100,0
Gelişmiş	50	5,2	89	9,3	249	26,0	338	35,4	230	24,1	956	100,0
Zengin (Sahip olduğu imkanlar bakımında)	206	21,5	307	32,1	226	23,6	129	13,5	88	9,2	956	100,0
Güvenli	110	11,5	203	21,2	312	32,9	196	20,5	132	13,8	956	100,0
Güzel	317	33,2	311	32,5	177	18,5	99	10,4	52	5,4	956	100,0
Sakin	54	5,6	82	8,6	264	27,6	304	31,8	252	26,4	956	100,0

Tablo 8: Yöre Halkı ve Esnafı Tutum Algısı

Kirli	430	45,0	230	24,1	144	15,1	74	7,7	78	8,2	956	100,0
Küçük	222	23,2	208	21,8	336	35,1	149	15,6	41	4,3	956	100,0
İklimi soğuk	321	33,6	210	22,0	260	27,2	106	11,1	59	6,2	956	100,0
Sıkıcı	154	16,1	178	18,6	332	34,7	177	18,5	115	12,0	956	100,0

Tokat kentine ilişkin genel izlenimlere bakıldığında katılımcıların genel itibarıyla olumsuzya yakın bir algıya sahip olduğu görülmektedir. Katılımcıların %67,4'ü kenti pahalı olarak ifade etmekte, %59,5'i gelişmiş olarak görmemekte, %34,3'ü güvenli bulmamaktadır. Kenti sakin olarak algılayan katılımcıların oranı %56,4 olarak çıkmaktadır. Ancak kentin sahip olduğu imkanlar bakımından zengin olarak görenlerin oranı sadece %21,7'dir. %69,1'i kirli, %45'i küçük %55,6'sı iklimi soğuk olarak kenti tanımlamaktadır. Ancak bu olumsuz algılara rağmen kenti sıkıcı bulanların oranı ile sıkıcı bulmayanların oranı birbirine çok yakın çıkmıştır. %34,7 oranında katılımcı kenti sıkıcı bulurken, %30,5'i tersi görüşe sahiptir. Ayrıca katılımcılar kentin sahip olduğunu ifade ettikleri olumsuzluklara karşın %65,7'si kenti güzel bulmaktadır.

Tablo 7: Tokat Kenti Yöre Halkı Hakkındaki Genel İzlenimlere İlişkin Bulgular

İfadeler	Her zaman		Sık Sık		Ara Sıra		Nadiren		Hiçbir Zaman		Toplam	
	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde
Yardımseverdir.	140	14,6	213	22,3	314	32,8	177	18,5	112	11,7	956	100,0
Samimdir.	135	14,1	198	20,7	322	33,7	185	19,4	116	12,1	956	100,0
Hoşgörülüdür.	97	10,1	142	14,9	307	32,1	232	24,3	178	18,6	956	100,0
Kibar.	96	10,0	146	15,3	328	34,3	221	23,1	165	17,3	956	100,0
Cömerttir.	93	9,7	162	16,9	348	36,4	203	21,2	150	15,7	956	100,0
Duyarlıdır.	215	22,5	221	22,1	275	28,8	156	16,3	99	10,4	956	100,0
Tutucudur.	172	18,0	187	19,6	308	32,2	189	19,8	100	10,5	956	100,0
Sinirli.	273	28,6	196	20,5	207	21,7	182	19,0	98	10,3	956	100,0
Fırsatçidir.	221	23,1	201	21,0	257	26,9	180	18,8	97	10,1	956	100,0
Onurludur.	239	25,0	162	16,9	247	25,8	190	19,9	118	12,3	956	100,0
Değdikoducudur.	111	11,6	273	28,6	342	35,8	149	15,6	81	8,5	956	100,0

Tokat kenti yöre halkına ilişkin genel izlenimlere bakıldığında olumsuz izlenimlere verilen yanıtların olumlu izlenimlere verilen yanıtlara göre öne çıktığı gözlenmiştir. Katılımcıların %36,9'u yardımsever, %34,8'i samimi, %44,6'sı duyarlı olarak olumlu izlenimleri ön plana çıkarırken, %42,9'u hoşgörülü olmadıklarını, %40,4'ü kibar olmadıklarını, %34,9'u cömert olmadıklarını ifade ederek olumsuz izlenimlerini ortaya koymuşlardır. Katılımcıların %37,6'sı tutucu, %49,1 sinirli, %44,1'i fırsatçı, %41,9'u önyargılı %40,2'si değdikoducu olarak yöre halkını tanımlamıştır. Katılımcıların Tokat yöre halkı algısının pek olumlu olmadığı anlaşılmaktadır.

İfadeler	Kesinlikle Katılmıyorum		Katılmıyorum		Kararsızım		Katılmıyorum		Kesinlikle Katılmıyorum		Toplam	
	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde
Yöre halkının üniversite öğrencilerine karşı tutumu iyidir.	73	7,6	253	26,5	258	27,0	209	21,9	163	17,1	956	100,0
Yöre halkının üniversite öğrencilerine bakışı öğrencinin cinsiyetine göre değişebilmektedir.	245	25,6	288	30,1	239	25,0	110	11,5	74	7,7	956	100,0
Yöre halkının üniversite öğrencilerine bakışı öğrencinin giyimine göre değişebilmektedir.	281	29,4	294	30,8	203	21,2	113	11,8	65	6,8	956	100,0
Yöre esnafının üniversite öğrencilerine karşı tutumu iyidir.	69	7,2	236	24,7	278	29,1	213	22,3	160	16,7	956	100,0
Yöre esnafı iş bulma/uygun ücret verme konusunda üniversite öğrencisine yardımcı olmaktadır.	41	4,3	150	15,7	291	30,4	233	24,4	241	25,2	956	100,0

Yöre halkı ve esnafının üniversite öğrencilerine tutum algısına bakıldığında olumsuz izlenimin burada da ifade edildiği görülmektedir. “Yöre halkının üniversite öğrencilerine karşı tutumu iyidir” ifadesine %34,1’i olumlu yanıt verirken, %39’u olumsuz yanıt vermiştir. Yöre halkının üniversite öğrencilerine bakışı öğrencinin cinsiyetine göre değiştiğini söyleyenlerin oranı %55,7, öğrencinin giyim kuşamına göre değiştiğini söyleyenlerin oranı %60,2 olarak ifade edilmiştir. Öğrencilerin yöre halkına olduğu gibi yöre esnafına karşı da olumsuz izlenimlere sahip oldukları gözlenmiştir. %39’u yöre esnafının üniversite öğrencilerine tutumunu iyi olarak tanımlamazken, %49’6’sı yöre esnafı iş bulma/uygun ücret verme konusunda yardımcı olmadığını ifade etmektedir.

Tablo 9: Kentin Kültürel ve Sosyal Yapı Algısı

İfadeler	Kesinlikle Katılmıyorum		Katılmıyorum		Kararsızım		Katılmıyorum		Kesinlikle Katılmıyorum		Toplam	
	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde
Tokat’ta kültürel ve sanatsal etkinlikler yeterlidir.	29	3,0	116	12,1	236	24,7	343	35,9	232	24,3	956	100,0
Tokat’ta tiyatro, konser vb. gibi imkânlarla ulaşmak kolaydır.	48	5,0	170	17,8	233	24,4	278	29,1	227	23,7	956	100,0
Tokat’ta yeterince sinema salonu bulunmamaktadır.	139	14,5	314	32,8	216	22,6	188	19,7	99	10,4	956	100,0
Farklı zevklere ve bütçeye hitap eden birçok kafe bulunmaktadır.	155	16,2	322	33,7	228	23,8	153	16,0	98	10,3	956	100,0
Farklı zevklere ve bütçeye hitap eden birçok yemek yeme mekânı/restoran bulunmaktadır.	125	13,1	314	32,8	249	26,0	156	16,3	112	11,7	956	100,0

Kentin sahip olduğu kültürel ve sosyal imkanlara bakış algısına bakıldığında olumsuz izlenimin kısmen devam ettiğini göstermektedir. Katılımcıların %60,2’si kültürel ve sanatsal faaliyetleri yetersiz, %52,8’i tiyatro, konser vb. imkanlara ulaşmayı zor olarak tanımlamıştır. Katılımcılar her

ne kadar kente yönelik olumsuz izlenimlere sahip olsa da, %47,3’ü yeterince sinema salonlarına, %49,9’u farklı zevklere hitap eden kafelere, %45,9’u farklı zevklere ve bütçeye hitap eden birçok restorana sahip olduğunu ifade etmiştir.

Tablo 10: Ulaşım Algısı

İfadeler	Kesinlikle Katılmıyorum		Katılmıyorum		Kararsızım		Katılmıyorum		Kesinlikle Katılmıyorum		Toplam	
	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde
Kampüse ulaşım kolaydır.	130	13,6	308	32,2	202	21,1	152	15,9	164	17,2	956	100,0
Ulaşım araçlarındaki şoförlerin üniversite öğrencilerine yönelik tutumları iyidir.	62	6,5	158	16,5	274	28,7	211	22,1	251	26,3	956	100,0
Şehir içi ulaşım imkânları yeterlidir.	108	11,3	271	28,3	230	24,1	177	18,5	170	17,8	956	100,0
Şehir içi ulaşım fiyatları uygundur.	96	10,0	215	22,5	209	21,9	195	20,4	241	25,2	956	100,0
Şehirlerarası ulaşım imkânları yeterlidir.	81	8,5	272	28,5	208	21,8	212	22,2	183	19,1	956	100,0

Üniversite öğrencilerinin ulaşım konusundaki izlenimlerinin kısmen olumsuz olduğu görülmektedir. Katılımcıların %45,8’i sadece ulaşımını kent içinde faaliyet gösteren küçük otobüslerle sağlansa da üniversiteye ulaşımı kolay olarak görmektedir. Aynı zamanda katılımcıların %39,6’sı üniversiteye tek ulaşım yolları olan küçük otobüslerin üniversiteye ulaşma konusunda yeterli olduğunu ve başka ulaşım araçlarına ihtiyaçları olmadığını belirtmiştir. %48,4’ü ulaşım araçlarındaki şoförlerin üniversite öğrencilerine yönelik tutumları iyi olarak tanımlamazken, %45,6’sı ulaşım fiyatlarının uygun olmadığını, %41,3’ü şehirlerarası ulaşım imkanlarının yeterli olmadığını belirtmiştir.

Tablo 11: Ev Sahibi ve Komşu Algısı

İfadeler	Kesinlikle Katılmıyorum		Katılmıyorum		Kararsızım		Katılmıyorum		Kesinlikle Katılmıyorum		Toplam	
	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde	Frekans	Yüzde
Ev sahiplerinin üniversite öğrencilerine karşı tutumları iyidir.	31	13,5	41	17,9	60	26,2	41	17,9	56	24,5	229	100,0
Ev sahipleri öğrenciyi kiriladıkları evleri sık sık kontrol etmektedir.	21	9,2	52	22,7	52	21,8	51	22,3	55	24,0	229	100,0
Komşuluk ilişkileri gelişmiştir.	13	5,7	37	16,2	57	24,9	50	21,8	72	31,4	229	100,0
Komşuların üniversite öğrencilerine tutumları iyidir.	11	4,8	46	20,1	70	30,6	47	20,5	55	24,0	229	100,0
Komşular düzenli bir şekilde ikramlar yapmaktadır.	16	7,0	24	10,5	51	22,3	54	23,6	84	36,7	229	100,0
Komşular zamanlarımızda yardımcı olmaktadır.	14	6,1	42	18,3	49	21,4	50	21,8	74	32,3	229	100,0
Komşular geleneğimize sık sık katılmaktadır.	37	16,2	40	17,5	54	23,6	49	21,4	49	21,4	229	100,0
Komşular sikiyete/uyarıya gelmektedir.	30	13,1	34	14,8	62	27,1	51	22,3	52	22,7	229	100,0

Öğrenci evinde kalan katılımcıların ev sahibi ve komşuları hakkındaki genel izlenimlerine bakıldığında olumsuz izlenim

gözlenmektedir. Katılımcıların %42,4'ü ev sahiplerinin, %44'i komşuların üniversite öğrencilerine karşı tutumları iyi olmadığını, %46,3'ü evlerinin sık sık en sahiplerinin sık sık kontrole geldiğini, %53,2'si komşuluk ilişkilerinin gelişmediğini, %54,1'i komşuların zor zamanlarda yardımcı olmadıklarını, %42,8'i eve gelene/gidene sık sık karışıldığını, %45'i komşuların sürekli şikâyete geldiğini belirtmiştir. Ayrıca komşularının düzenli bir şekilde ikramlar getirdiğini belirtenlerin oranı %17,5 gibi düşük bir oranda kalmıştır.

Üniversite öğrencilerinin %36,2'si kent içinde "kim, ne der" korkusu olmadan rahat hareket ettiğini belirtmiştir. %39,7 ise bu konuda gelecek tepkilerden çekindiğini belirtmiştir. Katılımcıların sorulan ifadelerle verdiği olumsuz izlenimlere rağmen Tokat'ta yaşamaktan memnuniyetleri ile ilgili ifadeye %33,5 olumlu yanıt verirken, %33,8'i olumsuz yanıt vermiştir.

Tokat kentine ve yöre paydaşlarına yönelik Likert ifadelerin normallik testine bakılmış olup normal dağılım göstermediği tespit edilmiştir. Çalışmada yer alan ifadeler normal dağılım göstermediği için nonparametrik analiz yöntemleri uygulanmıştır. Bu doğrultuda Mann Whitney U testi, Kruskal Wallis testi ve Ki-Kare testlerine bakılmıştır.

Cinsiyet ile Tokat kenti izlenim, yöre halkı izlenim, yöre halkı ve esnaf tutum, kültürel ve sosyal yapı, ulaşım algısı, komşu ve ev sahibi algısına yönelik ifadelerin ortalamaları ile arasındaki ilişkilere Mann Whitney U Testi ile bakılmış olup anlamlı bir farklılık görülmemiştir.

Cinsiyet ile öğrencilerin Tokat kenti izlenimlerinin ortalaması arasındaki ilişkiye Mann Whitney U testi ile bakılmış ve anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p=0,000$; $p<0,05$). Kadın öğrencilerin Tokat kenti izlenimi ortalama puanlarının erkek öğrencilere göre daha yüksek olduğu saptanmıştır. Yani kadın öğrencilerin kente yönelik izlenimlerinin erkek öğrencilere oranla daha olumsuzdur.

Aynı şekilde cinsiyet ile yöre halkı izlenimi ortalaması arasındaki ilişkiye Mann Whitney U testi ile bakılmış ve anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p=0,000$; $p<0,05$). Erkek öğrencilerin yöre halkı izlenim algısı ortalama puanlarının kadın öğrencilere göre daha yüksek olduğu saptanmıştır. Diğer bir ifadeyle erkek öğrencilerin Tokat yöre halkı ve esnaf tutumuna yönelik izlenimlerinin kadın öğrencilere ora

Cinsiyet ile öğrencilerin Tokat yöre halkı ve esnafına yönelik ($p=0,275$; $p>0,05$), kültürel ve sosyal yapıya yönelik ($p=0,053$; $p>0,05$), ulaşım algısına yönelik ($p=0,255$; $p>0,05$), komşu ve ev sahibi algısına yönelik ($p=0,288$; $p>0,05$) ifadelerin ortalamaları ile ilişkisine bakılmış olup anlamlı bir farklılık bulunamamıştır.

İkiden fazla ifade alabilen bağımsız değişkenlerde Kruskal Wallis testi uygulanmıştır.

Tablo 12: Yaş Değişkenine Göre Kent İzlenim Düzeyi Arasında Fark Olup Olmadığını Belirlemek İçin Yapılan Kruskal Wallis Analizi Tablosu

	Yaş	N	Mean Rank	SD	X ²	P
Kent İzlenim Düzeyi	17-19 arası	117	508,99	3	9,092	0,028
	20-22 arası	646	486,36			
	23-25 arası	177	442,19			
	26 ve üzeri	16	339,75			
	Toplam	956				

Yaş ile Tokat kenti izlenimlerinin ortalaması arasında anlamlı bir farklılık ($p=0,028$; $p<0,05$) bulunmuştur. Buna göre katılımcılar arasında kente yönelik en yüksek olumsuz izlenim algısı 17-19 yaş aralığında tespit edilmiştir. Yaş ilerledikçe olumsuz bakış algısının da düştüğü görülmektedir. 26 ve üzeri yaşa sahip katılımcıların bakış algısının diğer yaş gruplarına göre daha olumlu olduğu görülmektedir.

Tablo 13: Yaş Değişkenine Göre Yöre Halkı ve Esnaf Tutum Düzeyi Arasında Fark Olup Olmadığını Belirlemek İçin Yapılan Kruskal Wallis Analizi Tablosu

	Yaş	N	Mean Rank	SD	X ²	P
Yöre Halkı ve Esnaf Tutum	17-19 arası	117	452,60	3	10,446	0,015
	20-22 arası	646	466,88			
	23-25 arası	177	537,25			
	26 ve üzeri	16	487,25			
	Toplam	956				

Yaş ile yöre halkı ve esnaf tutum algı ortalaması arasında anlamlı bir farklılık ($p=0,015$; $p<0,05$) bulunmuştur. Buna göre katılımcılar arasında yöre halkı ve esnaf tutumuna yönelik en yüksek olumsuz izlenim algısı 23-25 yaş aralığında tespit edilmiştir. 17-19 yaş aralığındaki katılımcılar diğer yaş gruplarına göre daha olumlu bir bakış algısına sahiptir.

Yaş ile yöre halkı izlenimi algısı ($p=0,510$; $p>0,05$), kültürel ve sosyal yapı algısı ($p=0,272$; $p>0,05$), ulaşım algısı ($p=0,183$; $p>0,05$) ve ev sahibi ve komşu algısına yönelik ifadelerin ortalamaları ile ilişkisine bakılmış olup anlamlı bir farklılık bulunamamıştır.

Tablo 14: Sınıf Değişkenine Göre Yöre Halkı İzlenim Düzeyi Arasında Fark Olup Olmadığını Belirlemek İçin Yapılan Kruskal Wallis Analizi Tablosu

	Sınıf	N	Mean Rank	SD	X ²	P
Yöre Halkı İzlenim	Hazırlık	7	296,71	5	15,321	0,009
	1. Sınıf	178	445,75			
	2. Sınıf	266	451,48			
	3. Sınıf	305	494,93			
	4. Sınıf	182	520,74			
	5 ve üzeri	18	566,89			
	Toplam	956				

Sınıf ile yöre halkı izlenim algısı ortalaması arasında anlamlı bir farklılık ($p=0,009$; $p<0,05$) bulunmuştur. Buna göre katılımcılar arasında yöre halkı ve esnaf tutumuna yönelik en olumsuz izlenim algısı 5. sınıf ve üzeri sınıf öğrencilerinde tespit edilmiştir. En olumlu algı ise hazırlık öğrencilerde görülmüştür. Öğrenciler üst sınıfa geçtikçe yöre halkı ve esnaf tutum algısı olumsuza yönelmektedir.

Tablo 15: Sınıf Değişkenine Göre Ulaşım Düzeyi Arasında Fark Olup Olmadığını Belirlemek İçin Yapılan Kruskal Wallis Analizi Tablosu

	Sınıf	N	Mean Rank	SD	X ²	P
Ulaşım Algısı	Hazırlık	7	429,07	5	14,821	0,011
	1. Sınıf	178	426,49			
	2. Sınıf	266	456,36			
	3. Sınıf	305	511,11			
	4. Sınıf	182	509,21			
	5 ve üzeri	18	476,03			
	Toplam	956				

Sınıf ile ulaşım algısı ortalaması arasında anlamlı bir ($p=0,011$; $p<0,05$) bulunmuştur. Buna göre katılımcılar arasında ulaşım algısına yönelik en olumsuz izlenim algısı 3. sınıf

öğrencilerinde tespit edilmiştir. En olumlu izlenim algısı da 1. sınıf öğrencilerinde görülmüştür.

Sınıf ile kent izlenim algısı ($p=0,480$; $p>0,05$), yöre halkı ve esnaf tutum algısı ($p=0,190$; $p>0,05$), kültürel ve sosyal yapı algısı ($p=0,165$; $p>0,05$), ev sahibi ve komşu algısına ($p=0,247$; $p>0,05$) yönelik ifadelerin ortalamaları arasındaki ilişkilere bakılmış olup anlamlı bir farklılık bulunamamıştır.

Tablo 16: Ailenin Toplam Geliri Değişkenine Göre Kent İzlenim Düzeyi Arasında Fark Olup Olmadığını Belirlemek İçin Yapılan Kruskal Wallis Analizi Tablosu

	Ailenin Toplam Geliri	N	Mean Rank	SD	X ²	P
Kent İzlenim Algısı	1.000 TL'den az	47	460,93	5	13,314	0,021
	1001-2000 TL arası	198	426,40			
	2001-3000 TL arası	295	489,56			
	3001-4000 TL arası	181	468,31			
	4001-5000 TL arası	125	522,22			
	5001 TL ve üzeri	110	517,21			
	Toplam	956				

Katılımcıların ailelerinin toplam geliri ile kent izlenim algısı arasında anlamlı bir farklılık ($p=0,021$; $p<0,05$) bulunmuştur. Buna göre gelir düzeyinde yaşanan artışa bağlı olarak Tokat kentine yönelik olumsuz izlenimin arttığı görülmektedir. Ailesi 4000 TL ve üzeri gelire sahip olan katılımcıların Tokat kent izlenim ortalamalarının diğer gelir gruplarına göre daha olumsuz olduğu görülmektedir. Ailesi 2000 TL ve altı gelire sahip olan katılımcıların kent izlenim ortalamaları ise daha olumludur. Diğer bir ifadeyle Tokat kenti aile gelir düzeyi orta ve üzeri olan katılımcıların beklentilerini daha az karşılamaktadır.

Tablo 17: Ailenin Toplam Geliri Değişkenine Göre Ulaşım Düzeyi Arasında Fark Olup Olmadığını Belirlemek İçin Yapılan Kruskal Wallis Analizi Tablosu

	Ailenin Toplam Geliri	N	Mean Rank	SD	X ²	P
Ulaşım Algısı	1.000 TL'den az	47	567,53	5	14,860	0,011
	1001-2000 TL arası	198	434,61			
	2001-3000 TL arası	295	499,75			
	3001-4000 TL arası	181	447,72			
	4001-5000 TL arası	125	500,03			
	5001 TL ve üzeri	110	488,68			
	Toplam	956				

Ailenin toplam geliri ile ulaşım algısı ortalaması arasında anlamlı bir farklılık ($p=0,011$; $p<0,05$) bulunmuştur. Buna göre aile geliri 1.000 TL'nin altında olan katılımcılarda ulaşım algısı ortalamasının olumsuz düzeyde olduğu görülmektedir.

Ailenin toplam geliri ile yöre halkı izlenim algısı ($p=0,051$; $p>0,05$), yöre halkı ve esnaf tutum algısı ($p=0,231$; $p>0,05$), kültürel ve sosyal yapı algısı ($p=0,121$; $p<0,05$), ev sahibi ve komşu algısına ($p=0,254$; $p>0,05$) yönelik ifadelerin ortalamaları arasındaki ilişkilere bakılmış olup anlamlı bir farklılık bulunamamıştır.

Elinize geçen aylık toplam miktar ile yöre halkı ve esnaf tutum algısı ortalaması arasında anlamlı bir farklılık ($p=0,009$; $p<0,05$) bulunmuştur. Elinize geçen toplam miktar ile kent izlenim algısı ($p=0,248$; $p>0,05$), yöre halkı izlenim algısı ($p=0,338$; $p>0,05$), kültürel ve sosyal yapı algısı ($p=0,347$; $p>0,05$), ulaşım algısı ($p=0,722$; $p>0,05$) ve ev sahibi ve komşu algısına ($p=0,336$; $p>0,05$) yönelik ifadelerin ortalamaları arasındaki ilişkilere bakılmış olup anlamlı bir farklılık bulunamamıştır.

Tablo 18: Üniversitedeki İkamet Yeri Değişkenine Göre Yöre Halkı ve Esnaf Tutum Düzeyi Arasında Fark Olup Olmadığını Belirlemek İçin Yapılan Kruskal Wallis Analizi Tablosu

	Üniversitedeki İkamet Yeri	N	Mean Rank	SD	X ²	P
Yöre Halkı ve Esnaf Tutum Algısı	Devlet Yurdu	498	479,70	5	11,350	0,045
	Özel Yurt	141	471,51			
	Öğrenci Evi	208	516,07			
	Misafirhane	10	372,55			
	Aile Yanı	91	419,89			
	Akraba Yanı	8	349,25			
	Toplam	956				

Üniversitede ikamet edilen yer ile yöre halkı ve esnaf tutum algısı arasında anlamlı bir farklılık ($p=0,045$; $p<0,05$) bulunmuştur. Buna göre, yöre halkı ve esnaf tutum algısı ortalamasının kentte yöre halkı ve esnaf ile daha çok ilişki içerisindeki öğrenci evinde ikamet eden öğrencilerde olduğu görülmektedir. Akraba yanında kalan öğrencilerde bu tutum algısının olumluya en yakın olduğu gözlenmiştir.

Üniversitede ikamet edilen yer ile kent izlenim algısı ($p=0,840$; $p>0,05$), yöre halkı izlenim algısı ($p=0,665$; $p>0,05$), kültürel ve sosyal yapı algısı ($p=0,415$; $p>0,05$), ulaşım algısı ($p=0,230$; $p>0,05$) ve ev sahibi ve komşu algısına ($p=0,214$; $p>0,05$) yönelik ifadelerin ortalamaları arasındaki ilişkilere bakılmış olup anlamlı bir farklılık bulunamamıştır.

Tablo 19: Cinsiyet Değişkeni ile "Kent İçinde Her Zaman "Kim, Ne Der" Düşüncesine Kapılmadan Hareket Edebilirim" İfadesi Arasındaki İlişkiyi Gösteren Ki-Kare Tablosu

		Kent içinde her zaman "kim, ne der" düşüncesine kapılmadan hareket edebilirim.						
		Kesinlikle Katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılmıyorum	Kesinlikle Katılmıyorum	Toplam	
Cinsiyet	Kadın	Sayı	50	109	105	79	114	466
		Yüzde	12,7	23,4	22,5	17,0	24,5	100,0
	Erkek	Sayı	88	90	126	87	99	490
		Yüzde	18,0	18,4	25,7	17,8	20,2	100,0
	Toplam	Sayı	147	199	231	166	213	956
		Yüzde	15,4	20,8	24,2	17,4	22,3	100,0

Tablo 19'da cinsiyet ile "Kent içinde her zaman "kim, ne der" düşüncesine kapılmadan hareket edebilirim" ifadesi arasındaki anlam ilişkisine bakılmış ve anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($\chi^2: 0,036$; $p<0,05$). Kadınların 36,1'i "kim, ne der" düşüncesine kapılmadan rahat hareket ettiğini ifade ederken, erkeklerin %36,4'ü aynı düşüncededir. Bu ifadeye olumsuz yanıt verenlerin oranı kadınlarda %41,5 iken, erkeklerde %38'dir. İfadeye olumsuz yanıt verenlerin oranı kadınlarda erkeklere göre ufak bir fark görülmektedir.

SONUÇ

Kentlerin gelişmesi sadece ekonomik düzlemde olmamaktadır. Demografik, fiziki, kültürel, toplumsal, bilimsel, çevresel birçok alanda kentler gelişim göstermektedir. Bu gelişim süreci tek bir paydaşın kontrolünde ilerleyebilecek bir süreç değildir. Bu doğrultuda kentte bulunan tüm paydaşların katılımları önem arz etmektedir.

Son yıllarda ülkemizde sayıları hızla artan üniversitelerin kentlere demografik, bilimsel, ekonomik, toplumsal ve kültürel anlamda birçok katkıları bulunmaktadır. Demografik anlamda kent nüfusunu hızla artmasına yol açması; bilimsel anlamda üniversite bünyesinde yapılan Ar-Ge çalışmaları, eğitim-öğretim faaliyetleri, özel sektör ile işbirlikleri yapılması; ekonomik anlamda bünyesinde çalışan personeli ve kendisine çektiği büyük sayıda öğrenci ile kentte istihdam ve gelir oluşturma potansiyeli oluşturması; toplumsal anlamda sahip olduğu bilimsel ve sosyal donatılardan halkı faydalandırması ve yöre halkını bilgilendirmeye yönelik seminer, toplantı, bilimsel faaliyetler gerçekleştirilmesi; kültürel anlamda farklı kültürlerden gelen öğrencilerin yerel kültüre katkıları sunması, üniversitelerin buldukları kentlere sundukları bazı katkılardır. Gelecekte çeşitli kurumları etkileyecek ve yönlendirecek bireyler yetiştirilmesi üniversitelerin ülke ve bölgeye sunduğu en önemli işlevdir (Acungil, 2019: 126). Bu bakımdan üniversitede öğrenim gören bu genç neslin öğrenim gördükleri kentlere yönelik görüşleri de o kentin gelişim göstermesinde yol gösterici olacaktır.

Kentlerin önemli paydaşlarından birisi olan üniversite öğrencilerinin Tokat'a ve Tokat yöre paydaşlarına yönelik algılarını belirlemeye amacıyla yapılan bu çalışmada katılımcıların algı düzeylerinin olumsuzla yakın olduğu gözlenmiştir. Katılımcıların Tokat kenti genel izlenim algısına bakıldığında kent kirli, küçük olarak görülmekte ve gelişmemiş ve pahalı olarak ifade edilmiştir.

Tokat yöre halkına ilişkin genel izlenimlerde de olumsuz ifadelerin baskın olduğu görülmektedir. Yöre halkını tanımlarken tutucu, sinirli, fırsatçı önyargılı, dedikoducu, hoşgörüsüz ve kaba gibi ifadelerin oranının yüksek olduğu görülmektedir. Ancak katılımcılarda kent yöre halkını tanımlarken yardımsever, samimi ve duyarlı gibi bazı olumlu ifadelerin oranı da dikkate değer oranlarda çıkmıştır.

Yöre halkına ilişkin genel izlenimde olumsuz ifadelerle katılımın yüksekliğine benzer şekilde halk ve esnaf tutum algısına yönelik ifadelerde de olumsuz izlenim devam etmiştir. Halkın ve esnafının üniversite öğrencilerine tutumuna yönelik olumlu ve olumsuz ifadelerle verilen yanıtlar birbirine yakın oranlarda çıkmıştır. Ancak halkın öğrencilere bakışının giyime ve cinsiyete göre değişebildiğini ifade edenlerin oranı yüksek çıkmıştır. Halkın tutumuna yönelik bu olumsuz bakış algısının esnafa karşı da olduğu görülmektedir.

Katılımcılar Tokat kentinin sahip olduğu sosyal ve kültürel imkanları genel itibarıyla yetersiz olarak tanımlamaktadır. Katılımcıların büyük çoğunluğu, kültürel ve sanatsal faaliyetleri yetersiz, tiyatro, konser vb. imkanlara ulaşmayı zor olarak tanımlamıştır. Ancak kentin farklı zevklere ve bütçelere hitap eden kafe, restoran, sinema salonu gibi imkanlarını yeterli olarak ifade etmişlerdir.

Araştırmada ortaya çıkan en dikkat çekici konu ulaşım konusudur. Farklı zamanlarda yüz yüze yapılan görüşmelerde en çok şikayet edilen konuların başında ulaşım konusu olmasına rağmen ifadelerle verilen yanıtlarda ulaşım çok büyük bir sorun olarak ifade edilmemiştir. Kentin üniversiteye ulaşımındaki tek alternatif olan küçük otobüslerin yeterliliği konusunda verilen olumlu yanıtlar ile olumsuz yanıtlar birbirine çok yakındır. Ancak katılımcılar bu vasıtalarındaki şoförlerin tutumu, şehir içi ulaşım fiyatlarının uygunluğu ve şehirler arası ulaşım imkanlarının yeterliliği konusunda olumsuz izlenime sahiptir.

Öğrenci evinde kalan katılımcıların ev sahibi ve komşu algısına bakıldığında ise genel olarak diğer konularda hâkim olan olumsuz izlenimin burada da sürdüğü görülmüştür. Katılımcılar, ev sahiplerinin ve komşuların üniversite öğrencilerine karşı tutumları, komşuluk ilişkilerinin gelişmişliği, komşuların zor zamanlarda yardımcı olmaları, eve gelene/gidene sık sık karışılması, komşuların sürekli şikâyet gelmesi, evlerinin sık sık en sahiplerinin sık sık kontrolüne maruz kalması konularında olumsuz bir izlenime sahiptirler.

Katılımcıların kendilerine yöneltilen sorulara verdikleri yanıtlar doğrultusunda üniversite öğrencilerinin yöre ve yöre halkı algısının olumsuz olduğu ifade edilebilmektedir. Cinsiyet ile Tokat kenti izlenimi, yöre halkı izlenimi, yöre halkı ve esnaf tutumu, kültür ve sosyal yapı, ulaşım algısı ve ev sahipleri ve komşu izlenim algıları arasındaki ilişkiye bakıldığında, Tokat kenti izlenimi ile yöre halkı izlenimi ortalamaları arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. Buna göre, kadın öğrencilerin Tokat kenti izlenimi sıralama ortalamalarının erkek öğrencilere göre daha yüksek olduğu saptanmıştır. Erkek öğrencilerinin de Tokat yöre halkı izlenim algısı ortalamalarının kadın öğrencilere göre daha yüksek olduğu saptanmıştır. Yani Tokat kenti izlenim algısı kadın öğrenciler daha olumsuz olurken, Tokat yöre halkı izlenim algısı erkek öğrencilerde daha olumsuz çıkmaktadır.

Katılımcıların yaş ile yöre ve yöre paydaşları izlenim algıları arasındaki ilişkiye bakıldığında, Tokat kenti izlenimi, yöre halkı ve esnaf tutumu ortalamaları arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. Buna göre, katılımcılar arasında kente yönelik en yüksek olumsuz izlenim algısı 17-19 yaş aralığında tespit edilmiştir. Yaş ilerledikçe olumsuz bakış algısının da düştüğü görülmüştür. Katılımcılar arasında yöre halkı ve esnaf tutumuna yönelik en yüksek olumsuz izlenim algısı 23-25 yaş aralığında tespit edilmiştir. 17-19 yaş aralığındaki katılımcılar diğer yaş gruplarına göre daha olumlu bir bakış algısına sahiptir.

Sınıf ile yöre ve yöre paydaşları algıları arasındaki ilişkiye bakıldığında, yöre halkı izlenimi ve ulaşım izlenimi ortalamaları arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. Buna göre, katılımcılar arasında yöre halkı izlenimine yönelik en olumsuz izlenim algısı 5. sınıf öğrencilerinde tespit edilmiştir. En olumlu algı ise hazırlık öğrencilerde

görülmüştür. Öğrenciler üst sınıfa geçtikçe yöre halkı ve esnaf tutum algısı olumsuz doğru değişmektedir. Katılımcılar arasında ulaşımaya yönelik en olumsuz izlenim algısı 3. sınıf öğrencilerinde tespit edilmiştir. En olumlu izlenim algısı da 1. sınıf öğrencilerinde görülmüştür.

Elde edilen sonuçlar literatürde üniversite öğrencilerinin algılarını ölçmeye yönelik yapılan Akçakanat vd. (2011)'in ve Özgüner ve Özdemir (2016)'in çalışması ile benzerlik göstermektedir. Akçakanat vd.'nin Isparta merkezde okuyan üniversite öğrencilerine yönelik yaptıkları çalışmada yaşam kalitesi anlamında tatmin düzeyinin zayıf olduğu tespit edilmiştir. Özgüner ve Özdemir'in Adıyaman Üniversitesi Besni Meslek Yüksekokulu öğrencilerine yönelik yapmış olduğu çalışmada öğrencilerin gerek kent yaşam kalitesinde gerekse de yöre halkının kendilerine yönelik tutumları noktasında bir memnuniyetsizliğin olduğu görülmüştür.

Sonuç olarak, kentin önemli paydaşlarından birisi konumundaki üniversite öğrencilerinin kente yönelik memnuniyetinin artırılması, kentin ve kent yaşam kalitesinin geliştirilmesi için elzemdir. Sayıları her geçen yıl artan üniversite öğrencilerine kaliteli yaşam alanlarının oluşturulması, sosyo-kültürel etkinlik alanlarının çoğaltılması, kentin hem ekonomik anlamda gelişmesine katkı sağlayacak hem de kentin tanıtımın da etkili olacaktır. Unutmamak gerekir ki kentte öğrenim görerek mezun olan her bir öğrenci kendisinden sonra gelecek öğrenciler için bir referans kaynağı olmaktadır. Özellikle öğrencilerin gündelik yaşam içerisinde en çok iletişime geçtiği esnaf, şoför gibi kentteki paydaşların tutumlarının öğrenciler üzerinde bıraktığı izlenimin iyi olması kentten memnun ayrılma noktasında da önemlidir. Kentin ulaşımında ve ticari alanlarında hizmet sunan paydaşların kente yakışan bir tutuma sahip olması için gerek yerel yönetim organlarınca gerek üniversite gerek sivil toplum kuruluşlarının ortak faaliyet yürütmeleri kentte yönelik memnuniyet düzeylerini artıracaktır.

Üniversite öğrencilerinin ekonomik anlamda gelir getiren bir araç olarak görülmesinin getirmiş olduğu sıkıntılar, kentteki paydaşların sahip oldukları bu algıyı değiştirmesi ile mümkün olabilecektir. Son dönemlerde birkaç defa düzenlenen yerel yönetim kuruluşları ve üniversite öğrencilerini bir araya getirerek sorunlarının dinlendiği ve çözüm önerileri getirildiği toplantı, seminer gibi organizasyonların sıklaştırılması, öğrencilerin dikkate alındıkları ve çözümün ortağı olarak görüldükleri hissiyatını güçlendirmesinde faydalı olacaktır. Bu durum ise üniversite öğrencilerinin kente yönelik aidiyetin gelişmesini kolaylaştıracaktır.

KAYNAKÇA

- “Tarihçe ve Genel Bilgiler”, https://www.gop.edu.tr/Icerik.aspx?d=tr-TR&mk=30450&m=tarihce_ve_genel_bilgiler, Erişim Tarihi: 25.06.2020.
- 1961 Anayasası, <https://www.anayasa.gov.tr/tr/mevzuat/onceki-anayasalar/1961-anayasasi/>, Erişim Tarihi: 23.06.2020.
- 1982 Anayasası, <https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.5.2709.pdf>, Erişim Tarihi: 23.06.2020.
- 2019-2020 Öğretim Yılı Yükseköğretim İstatistikleri, <https://istatistik.yok.gov.tr/>, E. T. 23.06.2020.
- 2252 Sayılı, İstanbul Darülfünununun İlgasına ve Maarif Vekâletince Yeni Bir Üniversite Kurulmasına Dair Kanun, <https://www.resmigazete.gov.tr/arsiv/2420.pdf>, Erişim Tarihi: 23.06.2020.
- 4936 Sayılı Üniversiteler Kanunu, <https://www.resmigazete.gov.tr/arsiv/6336.pdf>, Erişim Tarihi: 23.06.2020.
- VII. Milli Eğitim Şurası, https://ttkb.meb.gov.tr/meb_iys_dosyalar/2017_09/29164924_7_sura.pdf, Erişim Tarihi: 23.06.2020.
- Acer, E. K. ve Güçlü N. (2017), “Türkiye’de Yükseköğretimin Genişlemesi: Gereklere ve Ortaya Çıkan Sorunlar”, Yükseköğretim Dergisi, 7(1), 28-38.
- Acungil, Y. (2019), “Üniversitede Çevre Eğitiminin Tutum ve Davranış Düzeyine Etkisi”, Yönetim Değişim ve Modernleşme Yazıları II, edt. Özkiraz, A., 117-152, Ankara: Çizgi Kitabevi.
- Akçakanat, T., Çarıkçı, İ. ve Dulupçu, M. (2011), “Süleyman Demirel Üniversitesi Öğrencilerinin Isparta’daki Yaşam Kalitesi ve Isparta Halkına İlişkin Tutumlarının Değerlendirilmesi”, Süleyman Demirel Üniversitesi Vizyoner Dergisi, c. 3, s. 4, 1-18.
- Altunışık R., Coşkun R. Ve Yıldırım E. (2017). Sosyal Bilimlerde Araştırma Yöntemleri SPSS Uygulamalı. Sakarya: Sakarya Yayıncılık.
- Arap, S. K. (2010), “Türkiye Yeni Üniversitelerine Kavuşurken: Türkiye’de Yeni Üniversiteler ve Kuruluş Gereklere”, Ankara Üniversitesi SBF Dergisi, 65(1), 1-29.
- Arslan, M. (2005), “Cumhuriyet Dönemi Üniversite Reformları Bağlamında Üniversitelerimizde Demokratiklik Tartışmaları”, Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 18(1), 23-49.
- Atılğan, D. (2008), “Türkiye’de Üniversite Kütüphanelerinin Tarihi”, Türk Kütüphaneciliği, 22/4, 451-458.
- Atik, H. (1999), “Üniversitelerin Yerel Ekonomiye Katkıları: Teori ve Erciyes Üniversitesi Üzerine Bir Uygulama”, Erciyes Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 1999 (15), 99-109.
- Bal, Hüseyin (2002), Kent Sosyolojisi, Isparta: Fakülte Kitabevi.
- Bilgin, V. vd. (2009), Türkiye’de Üniversite Sorunu ve Üniversite Çalışanları Üzerine Bir Araştırma, Ankara: Türk Eğitim-Sen Yayınları.
- Çatalbaş, N. (2007), “Üniversite-Yerel Ekonomi İlişkisinde Kutuplaşma Teorisi İyi Bir Model Olabilir Mi?”, Selçuk Üniversitesi Karaman İ.İ.B.F. Dergisi Yerel Ekonomiler Özel Sayısı, 90-101.
- Çolak, E. ve Acungil, Y. (2020), “Yerel Halkın Üniversiteye ve Üniversite Öğrencilerine Bakış Algısı: Erbaa Örneği”, Sosyal Bilimlerde Değişim ve Gelişim Yazıları III, edt. Çataloluk, C. ve Bozdoğan, D., 105-135, Tokat: Taşhan Kitap Yayınları.
- Diñçer, Y. (1999), “Kent, Kentleşme ve Kent Planlaması, Sivil Toplum İçin Kent”, Siyaset ve Demokrasi Seminerleri, İstanbul: Demokrasi Kitaplığı-WALD Yayınları.
- Domingues, J. M. (2000), “The City, *Rationalization and Freedom in Max Weber*,” Philosophy & Social Criticism, vol. 26, no. 4, pp. 107-126.
- Gültekin, N., Çelik, A. ve Nas, Z. (2008), “Üniversitelerin Kuruldukları Kent’e Katkıları”, Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi, 7(24), 264-269.
- Günay, D. ve Günay, A. (2011), “1933’den Günümüze Türk Yükseköğretiminde Niceliksel Gelişmeler”, Yükseköğretim ve Bilim Dergisi, 1(1), 1-22.
- Güven, A., Kaplan, Ç. ve Acungil, Y. (2018), “Türkiye’deki Akademik Teşvik Çalışmalarının Akademik Personelin Motivasyonu Üzerine Etkisi”, Ankara Üniversitesi SBF Dergisi, 73(1), 245-268.
- Hatt, P. K. ve Reiss, A. J. (2002), “Kentsel Yerleşimlerin Tarihi”, 20. Yüzyıl Kenti, der. ve çev. Duru, B. Ve Alkan, A., 27-35, Ankara: İmge Kitabevi.
- Işık, Ş. (2008), “Türkiye’de Üniversitelerin Kentleşme Üzerine Etkileri”, Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 10(3), 159-181.
- Keleş, Ruşen (2016), Kentleşme Politikası, İmge Kitabevi, Ankara.
- Kıray, M. (2007), “Az Gelişmiş Memleketlerde Şehirleşme Eğilimleri: Tarihsel Perspektif İçinde İzmir”, Kentleşme Yazıları, 3. Baskı, Ankara: Bağlam Yayıncılık.
- Özgunaer, M. ve Özdemir, A. (2016), “Üniversite Öğrencilerinin Öğrenim Gördükleri Yöre ve Yöre Halkına Yönelik Algılarının Ölçülmesi”, İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi, 5(8), 3012-3032.
- Rashdall, H. (1895), Universities of Europe in the Middle Ages, Oxford at the Clarendon Press; http://lollardsociety.org/pdfs/Rashdall_Universities_vol1.pdf
- Saatçi, Gencay ve Demirebulat, Ö. G. (2015), “Öğrencilerin Yerel Halka Bakış Açılı ile Yöre Hakkındaki Tutumlarının Değerlendirilmesi: Harmancık Meslek Yüksekokulu Örneği”, Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 21, 73-83.
- Saklı, A. R. ve Akbulut, T. A. (2017), “Dünyada ve Türkiye’de Üniversitelerin Tarihi Gelişimi”, Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Öğrenci ve Akademisyenleri İle Rize Halkının Karşılıklı Algı ve Beklentileri, edt. Saklı, A. R., 9-48, Ankara Ofset Basım Matbaacılık.
- Sencer, Y. (1979), Türkiye’de Kentleşme, Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.
- Ülgen, P. (2010), “Geç Ortaçağ’da Avrupa’daki Üniversiteler ve Eğitim”, Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü”, 7/14, 347-372.
- Weber, M. (2000), “Şehrin Doğası”, **Şehir ve Cemiyet**, (yayına haz.) Ahmet Aydoğan, İstanbul: İz Yayıncılık.
- Yavuzçehre, S. (2016), “Üniversitelerin Kentlerine Etkisi: Denizli Pamukkale Üniversitesi Örneği”, Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi, 21(1), 235-250.

EXTENDED ABSTRACT

University students are one of the effective partners in the city-university interaction. The views of these individuals, who will direct and influence various organizations of the country in the future about the cities where they study will also guide the development of that city. This study aims to reveal the perceptions of university students, who are one of the important actors of city-university interaction, of the stakeholders of the city and the region where they study. In this context, a survey study was applied to 956 students studying in Tokat city center. Analyses were carried out in order to determine students' feelings of the city they receive education in, their general senses about local people, local tradesmen, house owners, and their neighbors. According to the findings, it was observed that the perception levels of the students towards Tokat and Tokat local stakeholders were close to negative. Considering the general impression perception of Tokat city of the participants, the city is seen as dirty and small and negative expressions about its development and cheapness come to the fore. It is seen that the ratio of expressions such as conservative, angry, opportunistic, prejudiced, gossipy, intolerant and rude is high when defining the local people. However, positive expressions such as helpful, sincere and sensitive emerged at remarkable rates.

Similar to the high level of participation in negative statements in the general impression of the local people the negative impression continued in the statements regarding the perception of the attitude of the local people and tradesmen. Although the positive and negative responses to the attitude of the local people towards university students came out close to each other, the rate of the participants who stated that the view of the local people to the students can change according to the clothing and gender was high. It is seen that this negative perception of the attitude of the local people is also against the artisans.

Participants describe the social and cultural opportunities of the city of Tokat as generally inadequate. According to most of the participants, their cultural and artistic activities are inadequate. They defined it as difficult to access opportunities such as theater, concert, etc. However, they expressed adequate the city's facilities such as cafes, restaurants, and movie theaters that appeal to different tastes and budgets.

The positive and negative answers about the adequacy of small buses, which are the only alternative for the city's transportation to the university, are very close to each other. However, the participants have a negative impression of the attitude of the drivers, the suitability of urban transportation prices and the adequacy of intercity transportation facilities.

It was observed that the the host and neighbor's perception of the participants staying in the student house was negative. Participants had a negative impression about the attitude of hosts and neighbors towards university students, the development of neighborly relations, the help of neighbors in difficult times, frequent interference with people coming home, frequent complaints from neighbors, and frequent control of their home owners.

As a result of the study, it can be stated that students' perception of Tokat and Tokat local stakeholders is negative. The urban impression's perception changes according to gender. It has been determined that female students' impression of Tokat city is more negative than male students. It was determined that male students' impression of Tokat local people was more negative than female students.

Increasing the satisfaction of university students, who are one of the important stakeholders of the city, towards the city is essential for improving the city and the quality of life in the city. Creating quality living spaces for university students, increasing socio-cultural activity areas will contribute to the economic development of the city and will also be effective in the promotion of the city. It should not be forgotten that every student who graduates by studying in the city becomes a reference source for the students who will come after them. Especially, the good impression that the attitudes of the actors in the city, such as shopkeepers and drivers, with whom the students communicate the most in daily relationships, on the students are also important in terms of leaving the city satisfied. In order for the actors providing services in the transportation and commercial areas of the city to have an attitude that suits the city, the joint education activities of both local government bodies, universities and non-governmental organizations will increase the level of satisfaction towards the city.

The difficulties of seeing university students as a means of generating income in the economic sense can only be possible if the actors in the city change this perception they have. Increasing the number of organizations such as meetings and seminars where local government organizations and university students are brought together to listen to their problems and offer solutions will be beneficial in strengthening the feeling that students are taken into consideration and seen as a solution partner. Thus, it will facilitate the development of belonging to the city where university students study.